

DIRECTOR

Dr. AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

INSERATE:

Cu șir garmond: 6 Lei. La
publicării repetate după
invoială

Unitatea

REDACTOR

Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

Foale bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Lumea nouă a Spiritului Sfânt

»Trimite-vei Spiritul tău și
se vor zidi și vei învi fața pământului« Ps. 103, 30.

In prima creațiune a Sa făcut-a Dumnezeu lumina despărțind lumina de întuneric. Făcut-a și țărâna despărțind între apa care era sub țărâna și cea deasupra țărânei. Făcut a să răsară mai apoi pământul țărâna verde care să sâmborească după felii și după asemănare și lemn roditoriu care să facă rod. A zis să se facă luminători întru țărâna cerului ca să lumineze pe pământ. A zis earăși să facem om după chipul nostru și după asemănare și să stăpânească peștii mării și păsările cerului și dobitoacele și tot pământul.. ca mai apoi să poată odihni în ziua a șaptea binecuvântând această zi sfințindu-o pe ea.

Așa a răsdrit lumea aceasta materială care se înconjoară cu tot ceea ce viează în ea, cu tot sufletul viu care o populează.

Frumoasă este această creațiune. Dar mult mai frumoasă și mai superioară este creațiunea a doua, a doua zidire a lumii sufletelor spre viață supranaturală prin Spiritul Sfânt, realizată prin Spiritul Sfânt în ziua Rusaliilor, a Pogoririi Spiritului Sfânt în chip văzut.

In și prin Spiritul Sfânt ne luminăm prin botez despărțindu-ne de fiii întinericului. In și prin mirungere ne ungem cu har sfânt ca să fim tari, ca să se așeze și boltească deasupra noastră țărâna atleților lui Hrist. In și prin hirotonire se asigură înfrângerea holdei verde a Domnului și se răspândește semința care rodește în sufletele proadale mântuirii. In și prin sfânta taină a poeziei avem luminători pe bolta cerului sufletelor noastre cari ne aduc din întinericului păcătoșului la ziua luminoasă a mântuirii... In și prin sfânta taină a căsătoriei este asigurată noua generație a fiilor lui Dumnezeu, cari stăpânesc cu adevărat tot pământul. Prin ea se menține și se propagă neamul dumnezeiesc a fiilor Celui Preaînalt, cari populează pământul. Și avem și ziua odihnei Domnului de toate lucrările Sale care au vădit, binecuvântând-o și sfințind-o pe ea: este ziua ce durează până la sfârșitul veacurilor, ziua prezenței Domnului între noi în sfânta Taină a Euharistiei unde tronează Fiul împreună cu Tatăl și Spiritul Sfânt sfințind cu harurile Spiritului Său pe toți aceia cari se apropie de El și se închină Lui adorându-L.

Da, pogorirea Spiritului Sfânt în ziua Rusaliilor este numai chipul și arătarea văzută a ceea ce petrece zilnic ca sfințire în suflete prin ziua șapte Taine a căror suflet și viață și suflare este însuși Spiritul de viață dătătorul.

Sub imboldul aceluși Spirit pe care îl primim tot sufletul viu se realizează înfăptuirea noii creații supranaturale în unul fiecare din noi. De aceea spunea cu mult adevăr sfântul Augustin, privind această viață supranaturală în sufletul nostru: Respiră în mine Spirite Sfinte, ca să găndești lucruri sfinte, îndeamnă-mă ca să făptuiesc lucruri sfinte; atrage-mă să iubesc lucruri sfinte; îndreptează-mă ca să le păstrez; ocrotește-mă ca să le pierd.

Așa să fie. Această o dorim celitorilor noștri și tuturor fiilor Bisericii noastre în ziua șaptea a Rusaliilor, când Spiritul Sfânt în răsunătoare opera sa milenară a sfințirii sufletelor și cercetează în mod special cu ploaia abundență a harurilor sale.

Rugă de Rusalii

(*) „Impărate ceresc, Mângăitorule... vino și te așează întru noi!“ Avem nevoie de darurile Tale. Ne trebuie focul care aprinde, țărâna care face din pescari apostoli, curajul care clădește Biserica biruitoare pe 12 oameni simpli din urgisitul neam al jidovilor. Și cerșim astăzi, mai stăruitor decât oricând, mângăierile Tale, fără de care se usucă sufletul nostru dogorit de rele și de nedreptăți.

Suntem copleșiți, fiecare din noi, de griji și de necazuri individuale. Se reșfrânge apoi și în inima noastră spaima ce învăluie lumea întreagă din pricina orgoliului omenesc care iar s'a apucat să ridice, ca odinioară la Babel, turnuri ca să înfrunte cerul. Și pe lângă toate acestea mai avem și durerile Bisericii noastre românești unite cu Roma, dureri care în loc să treacă, cum se risipesc norii, se fac tot mai vii și tot mai mari din zi în zi. Le-am dus de atâteaori în fața doctorilor acestei lumi. Am căpătat promisiuni și vorbe frumoase; dar răul a rămas. Azi aducem una macar, înaintea Ta, Mângăitorule bune, ca să ne ușurăm inima și să-ți cerem ajutorul.

Suntem Români; nu știm să ne ținem de alt neam. Trăiesc în noi bucuriile și durerile nației noastre. Când le prăznuim și le comemorăm, în țara care s'a întregit și prin jertfele noastre, am vrea să avem sufletul senin, înălțat și cufundat fără rezervă în destinul hărăzit neamului nostru. — Cel rău însă totdeauna ne strică sărbătoarea. La fiecare praznic național, fără excepție, ne isbește în obraz călcăiul trufiei dominante. In biserica în care înălțăm rugăciuni pentru binele țării; în cimitirul nostru, în care slăvim amintirea eroilor; pe piețele publice, unde ne adunăm cu toții împreună ca să cântăm frățește cântarea biruinței românești — în tot locul și la fiecare prilej, ni-se strigă în urechi brutal și fără blândețe: „In lături! Voi sunteți Români de mână a doua!“

S'a căutat, ce-i drept, un fel de cărpeală și de îndreptare. Dar leacul e mai rău decât boala. S'a zis, anume: să slujască împreună preoții celor două biserici! Dar legile lui Dumnezeu nu îngăduie acest amestec. Biserica l'a oprit. Nu numai a noastră, ci și cea ortodoxă. Și atunci, ce se face? Preoții celor două biserici, zise „naționale“, fac slujba de odată, la mese deosebite, silindu-se fiecare să-l „taie“ pe celalalt prin puterea glasului său răsunător. Un spectacol degradant, care mănhește și Spiritul lui Dumnezeu și pe oamenii cari cred în Dumnezeu.

Se întâmplă însă și lucruri mai rele de-

cât acesta. Copiii noștri, lumina ochilor noștri, sunt duși cu sila să asculte serviciile religioase ale altui cult decât cel al credinței în care au fost botezați și care trăiește în inima lor. — Ne tot întrebăm și nu înțelegem: cine și cu ce drept săvârșește această barbarie? Toate legile dumnezeiești și umane ne garantează libertatea conștiinței și totuși față de tineretul nostru se fac acte de vădită siluire a conștiințelor! De ce și cu ce scop?

Mărturisim că mintea noastră slabă nu găsește răspuns la aceste întrebări, care ne chină de două decenii. Nu știm cu ce contribuie la fericirea țării această statornică pornire de a jieni pe românii uniți în sentimentele lor religioase și naționale deopotrivă. Nu știm de ce trebuie să ne dăm în spectacol înaintea străinilor și de ce suntem siliți mereu să încercăm compromisuri cu cele divine. Nu știm de ce trebuie dus tineretul nostru prin poruncă la școala indiferentismului religios, într'o vreme când se cere o renaștere a credinței și a moralei. Nu știm mai ales cum mai pot dăinui aceste stări de lucruri sub un regim a cărui întâie menire este pacificarea sufletească a națiunii și aprinderea unui entuziasm nou pentru reconstrucția generală a țării.

De aceea ne rugăm ție, Spirite al adevărului, luminează pe cărmuitorii țării noastre ca să vadă adevărul și ajută-l să poată împlini poruncile dreptății. — Ca să fie pace și mulțumire în sufletul neamului.

De va fi însă voia Domnului să mai dăinuiească această certare, și dacă va continua urita încercare de a scoate cu sila din comunitatea națională pe cei un milion și jumătate de români uniți, — Tu, Mângăitorule bune, dă-ne puterea de a înfrunta nedreptatea, crescând încă mereu în faptele de jertfă pentru neamul nostru. Intărește-ne pe noi în hotărârea sfântă de a nu mai face spectacole nedemne din slujbele și ceremoniile credinței noastre drepte, ci, dacă altfel nu se vă putea, să ne retragem cu toții dela orice pompă religioasă oficială la prashnicele naționale și, strânși la altarele noastre, să ne rugăm pentru mărirea Nației și strălucirea Trobului românesc în liniște și pace, fără a fi insultați și jieniți. Ne vom ruga și atunci, cu toată căldura, pentru cei cari au uitat porunca sfântului Pavel, care zice: „Să nu intristați pe Spiritul cel Sfânt al lui Dumnezeu!“

Marii păstori în mijlocul turmelor binecredincioase. Preasf. Ioan al Lugojului, după pelerinajul la Mănăstirea Prispopolului și vizita canonică la Silvașe și Hațeg, despre care s'a scris în aceste coloane, și-a continua-

drumul (10—16 Maiu c.) cercetând și parohiile: Totești, Pâclișa, Cârnești, Valea Dâlj, Ohaba Sibișel, Riu de Mori, Ostrovel Gureni, Clopotiva, Ostrov, Păucinești, Zeicani, Sarmisegetuza, fiile Breazova și Hobița Grădiștei, apoi parohiile Bucova și cele două Boufare: cel de sus și cel de jos, de unde au plecat cu suita spre reședință. — Primire impresionantă pretutindeni.

Preasf. Iuliu al Clujului de praznicul Înălțării Domnului a făcut vizitație canonică în Râșcruci, iar Dumineca Sfinților Părinți la Mintiul Gherlei. Primire ca'n povești în ambele parohii: banderii de călăreți, care alegorice, fanfare, porți triumfale, ploaie de flori și mulțimi imense de credincioși însetați de cuvântul Domnului vestit de înaltul Ierarh pe care-l însoțiau dela centru pâr. Dionisie Vaida, canonic, și pâr. Dr. E. Lemenyi, profesor de teologie. — Atât aceste parohii cât și cele vizitate de Preasf. Ioan al Lugojului nu vor uita niciodată momentele de înălțare sufletească prilejite de vizitele marilor păstori sufletești.

In jurul unor „amintiri“

„Țara Noastră“, revista fondată de Octavian Goga, aduce un frumos număr dublu (13—14 din 29. V. 38) închinat memoriei fondatorului ei. Pe lângă articole de dd. A. C. Cuza, I. U. Soricu, P. Nemoianu, I. D. Enescu, Gh. D. Mugur, S. M. Ivanov, C. Stan, Bucur Ținbu, C. Fundo și I. Lancrăjan găsim și „Câteva amintiri din copilăria și tinerețea lui O. Goga“ de pâr. I. Lupaș.

Foarte frumos și mișcător gândul de a apăra originalitatea poetului pătimirii noastre de pretinsa influență ce ar fi venit „dela modelul străin (unguresc) care l-a stat un timp înainte“, cum afirmă, dar nu dovedește d. N. Iorga. Pâr. Lupaș arată contribuția satului, a bisericii și a mediului cultural politic ardelesc în formarea personalității poetului.

Vorbind de înrăurirea satului și a bisericii, P. Cuc. Să spune și acum, precum mai spusese

și în „Ștudiul, conferințe și comunicări istorice“, că în 1792 — deci cu două decenii înainte de apariția Istoriei lui Petru Maior — preotul „Sava Popovici cel bătrân al Râșinarilor“ cuvânta poporului său, în cadrele unei predici, despre originea și continuitatea Românilor în Dacia Traiană.

D.-Sa crede că, prin aceasta, reduce vrednicia corifeului Școlii Ardelene, de numele căruia se leagă o întreagă epocă a literaturii noastre și, probabil, că prin aceasta vrea să scadă nimbul istoric al Blajului.

D.-Sa se face a ultă că e deosebire între predică și predică. Pe când predica dela Râșinari din 1782 ca și cronicile boerilor moldoveni și munteni — acestea cu mult mai vechi — au rămas în manuscrise și le cunoșteau câțiva cărturari, predicile și lecțiile de limbă și de istorie ale Blăjenilor se țineau în fața a sute și mii de elevi cari avea și ei să devină maestri (preoți și învățători), se tipăreau în calendare, în fol, în ziare, în reviste, în cărți scoase în multe ediții, cum e cazul chiar cu discutata Istorie pentru începutul Românilor în Dacia de Petru Maior și care a avut un răsunet universal nu numai la Români de pretutindeni, ci și în străinătate.

Pentru ilustrarea acestui adevăr fie-ne îngăduit să reamintim aici cuvintele lui I. Eliade-Rădulescu din prefața cu care însoțește Fabulele lui D. Țichindeal: „Istoria pentru începutul Românilor“ — sunt cuvintele lui I. E.-Rădulescu — „a fericitului P. Maior a fost un fel de tolag al lui Moise, prin care despiciând marea de întunec ce ținea pe Români, îi făcu să treacă dincolo de Egiptul minciunilor și să cunoască adevăratul lor început“.

Și am putea cita și cuvintele lui Mălinescu cel care scoate a doua ediție a acestei istorii, apoi cele spuse de N. Popea și de alții până la calvinistul Jancsó Benedek, dar presupunem că sunt cunoscute pâr. Lupaș.

Pentru ai noștri, ajungă deocamdată atâta în jurul acestor „amintiri“ (lc).

Insemnările unui privitor la Congresul euharistic XXXIV

I.

Sosirea; găzduirea. De ce au lipsit unii din Apusul Laturea economică a congresului.

Nefiind avizat la pașaportul colectiv, fiindcă am pașaportul meu, nu am luat trenul pelerinilor ci am plecat cu trenul regulat și m'a costat II mai puțin decât la trenul colectiv cl. III. schimb, am călătorit boierește, trecând repede peste revizia vamală. La stația de frontieră gară sunt arborate două steaguri: cel papal și cel național. Așa e la toate stațiile mai mari. Conducătorul dela Löksháza îmi spune: E Pesta și mitropolitul din România. — Va fi el dela București, spun eu. — Nu, zice, unul barbă mare. — O fi, răspund eu, știind că mitropolitul nostru a fost la Zlatna și nu a plecat pe aici; va fi văzut conducătorul vre-o barbă venerabilă: dela Sofia ori Istanbul, Antiohia...

Sosit la B-pesta, comitetul din gară îmi arată adresa cu cvartirul, ba fiindcă plătisem înaintea transferul, primesc și o mașină care mă lasă la poarta unui alt institut, similar; de acolo mă duc la lucru mare să merg la acela, unde sunt împărțit mai rău e de cei ce pățesc noaptea asemenea lucru. E institutul „Vatra Luminoasă“, unde ne-a dat nouă, Românilor, un dormitor mare, alături de Cehoslovaci. Aici ne vom găsi, a doua zi, o bună parte din Români ardeleni și moldoveni aproape exclusiv preoți. O mică Românie, care gazdele puseseră și inscripții pe pereții românește. Dar cu liturghia eram împărțit, Români, la o biserică situată cam departe. Am aranjat aci o capelă; călugărițele ne-au făcut un altar frumos; am împrumutat un potir și pături dela biserica gr-cat., putând astfel cîntăci deardându-l să servim liniștiți!

Pe stradă lumea aleargă ca în orice cazărtală. Pe multe case și deasupra străzilor, sunt peștelei. Iei-colo stegulețele tuturilor statelor, cari și al României. Steaguri mari sunt al...

□□ Foiața „Unirii“ □□

S'a coborît Mântuitorul la iad?

La viziunea avută de Ecat. Emerich, cred de bine, pentru a adânci și mai mult acest subiect, a adăuga, și viziunea pe care a avut-o sf. Tereza de Avila. — Intr'o zi, fiind în rugăciune, Dumnezeu a învrednicit-o de a-și vedea locul pregătit ei de diavoli în iad. Ea s'a simțit deodată transportată în acest loc de chinuri, fără să-și dea seama cum s'a întâmplat acest fapt. Intrarea i s'a părut asemenea unui canal strimt, adânc și întunecos, plin de murdării cu mirosuri insuportabile, în cari înotau tot felul de reptile grețoase. Mai departe sf. Tereza spune că s'a simțit așezată într'o despiciătură de stâncă, locul pregătit ei de diavoli pentru vecii vecilor... Acolo, continuă sf. Tereza „mi-am simțit sufletul pătruns de un foc atât de pătrunzător, încât mi-e imposibil a-l descrie...; suferințele mi-au fost atât de vii încât întrec orice suferință imaginabilă...; am simțit nu numai o contractare a nervilor, dar toate membrele și întreagă ființa mea era cuprinsă de foc...; la toate acestea se adăuga agonia sufletului, și convingerea că toate acestea sunt veșnice. Se părea că mă înăbuș, sunt sugrumată, se părea că focul care mă mistuia, mă rupe și mă spintecă în bucăți... Ci mulțumesc bunului Dumnezeu că m'a scăpat. A arde în lumea aceasta e o nimica pe lângă focul iadului.“ (L. Bertrand: Ste Thérèse). — Ani de zile mai târziu când își reamintea

de această viziune, spunea că-i îngheață sângele în vine de groază.

Fiind ea reformatoarea ordinului Carmelitanelor dintre cari a înflorit „mica floare“ dar marea sfântă, Thereza de Lisieux, trebuia să viziteze mănăstirile de maici a căror superioară era. Și cum întresgă viața ei a fost dăruită din partea bunului Dumnezeu cu o cruce grea fiind mereu greu bolnavă, cei din jurul ei văzându o cum suferă și tace, au rugat-o să fie mai indulgentă cu ea însăși, fiind atât de greu bolnavă. Ea însă, așa bolnavă cum era, își continua mai departe drumurile apostolice: fiământă, bolnavă, prin frig și căldură, umblând pururea pe jos — și spunând mereu celor din jurul ei „asta e o nimica, numai să nu ajung în focul iadului“.

Desigur toate aceste încercări de a înțelege cât de cât iadul, sunt numai icoane palide, pe lângă ceea ce este el în realitate. Dacă sf. ap. Pavel fiind ridicat până la al treilea cer n'a putut spune altceva, decât: „ochiu de om n'a văzut și ureche de om n'a auzit, la inima omului n'a pătruns ceea ce a pregătit Domnul celor ce-l iubesc pe El“ (I. Cor. 2, 9), apostolul dacă nu vorbește mai mult nu o face aceasta pentru că nu voește, ci pentru că nu poate. Fericirea dreptilor e atât de mare, încât noi cu noțiunile noastre pământești nu ne-o putem nici închipui, nici cuprinde și nici descrie. De aceea nici n'a vorbit apostolul mai mult.

Cam așa ceva am putea spune și despre iad: și Sf. Tereza și Sf. Ec. Emerich cari au avut viziunile amintite mai sus, mărturisesc la tot pasul că nu pot descrie mai mult, nu pen-

trucă nu voesc ci pentru că nu pot. Suferințele iadului sunt atât de grele și mari încât și pentru ei nu se poate vorbi ceva mai adecvat decât: „ochiu de om n'a văzut, ureche de om n'a auzit, și la inima omului n'a pătruns — suferințele și pedepsele, cari le a pregătit Domnul celor ce-l urăsc și i calcă poruncile Lui“.

Toate le prindem numai ca prin oglindă și ghicitură (I. Cor. 13. 12.), neavând în noi noastră pământească, noțiuni adecvate, pentru asemenea stări și lucruri.

Oi că va fi Iasuş Lucifer, ori un alt satelit al său, desigur acțiunea bolșevismului existent, și neo-păgânismului rasist, sunt opera acestor duhuri ale iadului. Insaș frământările neînțelegerile ce există între conducătorii acestor mișcări ne indică această judecată. Și că'n Rusia condamnările se țin lanț. Prietenii de ieri azi seucid, cei de azi se vor ucide mâine. Se persecută unul pe altul. Fiindcă și aici opera satanei domnește peste tot; ura, discordia, persecuția, minciuna, și mai pe sus de toate mândria luciferică ce vrea să detroneze pe Dumnezeu din lume și suflete. Vechea ispită: „fi asemenea lui Dumnezeu.“ (Fac. 3. 5).

Persecuția împotriva bisericii și filozofiei face parte tot din această acțiune a puterii întunecului: „Și am văzut o femeie, beată cu sângele martirilor și sfinților lui Isus, și văzându-o m'am mirat foarte.“ (Apoc. 17, 6); „femeia ședea pe o firmă roșie, plină de nume de țări, având șapte capete și zece coarne.“ (Idem, V. 10). Niciodată în istoria persecuțiilor religioase, s'au inventat chinuri mai groaznice; nu s'a...

al Papei și al Budapestei. Se știe că tricolorul capitalei ungare era: roșu, galben, albastru, ceea ce ne făcea multă plăcere când eram studenți. După război, adevărat după ieșirea armatei române dela ei, ca să nu se creadă că Românii le-au lăsat tricolorul lor, au schimbat albastru cu verde.

Multe prăvălii au inscripții în șoasă limbi, cu cuvinte de salut la adresa oaspeților: „Bienvenues les hotes du Congres Eucharistique“, sau: „Frères chretiens, soyez les bienvenus“. Multe nădejdi și-a pus în acest congres, chiar și lumea comercială, nădejdi ce nu s'au prea realizat. A lipsit lumea cu valuta forte: Anglia, America, Germania cu Austria. Aceste din urmă, în urma opreliștei izvorâte din ura lui Hitler. La celelalte, cauza a fost, se zice, anumită atmosferă creată de Evrei. Nenorocul i-a pus pe Maghiari, ca chiar acum să voteze *legea împotriva Evreilor*, iar aceștia au răspândit vestea că în Ungaria ar fi tulburări, să se ferească lumea de ea. Va avea de suferit Ungaria, cum a avut România după inaugurarea regimului național creștin. Dar nu se putea aștepta, pentru că după Anschluss începuse și în Ungaria mișcările naziste așa că guvernul Imrédy a venit cu misiunea de a pune pe naștiți la punct, de altă parte însă trebuiau satisfăcute legitimele desiderate ale neamului, în chestia evreească. S'a adus deci legea care — exceptând pe foștii luptători — nu admite în nici o funcție decât 20% Evrei, iar din venitul întreprinderilor tot numai 20% poate fi folosit de Evrei.

Mult simțita lipsă a *Germanilor și Austriecilor*, se spune că se va compensa la 20 August — ziua sf. Ștefan — când li va lăsa Hitler să vină. — Măsura luată acum a fost direct în ciudă Papei. — Că după uriașele eforturi ce s'au făcut timp de peste un an cu pregătirea Congresului ce rău le-a venit Maghiarilor renunțarea de ultima oră a celor ce nu au venit, se vede de acolo că s'a produs o anumită confuzie; nu mai știu la ce să se aștepte; la institutul unde am fost găzduit noi, abia în noaptea din urmă au văruit. Mare număr de camere au rămas libere și s'ar fi putut avea cu mult mai ieftin decât prin Agenție.

Se spune că Maghiarii au investit în pregătirea congresului, 9,5 milioane Pengő (cam 300 milioane lei). Bani aceștia nu o să-i primească înapoi, dar profitul moral le rămâne: au știut să se facă cunoscuți lumii ca un popor catolic (ca și când nici nu ar exista calvinieni pe lume!), care a luptat în trecut pentru creștinism și ofere nădejdi de viitor, în marea luptă ideologică a lumii! — Că în ce chip au scăpat de bolșevism, nu se mai întreabă acum.

II.

Neamurile străine la congres. Românii la B-pesta

Dacă la ședința publică a congresului s'a auzit chiar și salutul Rusiei și al Turciei, ne putem da seama, că aproape nu a fost națiune care să nu fi fost reprezentată. În primul rând statele Micei Antante, cu Polonia, apoi un grup mai măritor din Italia (italienii au și adus Maghiarilor un cadou, crucea „Del Carcere Mamertino“), din Franța (1000 pelerini), din Belgia Olanda, Spania, până la îndepărtatele Insule Filipine (12 inși), Indii sau America de Sud. La o ședință mă găseam lângă un preot cam negricios; credeam că e din Abisinia, îmi spune însă că e din Indii, a venit cu 14 pelerini. Firește, cei veniți din așa depărtări s'au bucurat de anumite favoruri la transport, iar la B-pesta de atențiune specială.

Diferitele neamuri au și avut grije ca să se manifeste ca atari. Umblau în grupuri a parte, țineau adunări proprii. Foarte interesantă e în această privință *Cehoslovacia*: atunci când Ungurii așteptau cu nerăbdare să vadă izbucnind conflictul ca să se năpustească asupra lor, catolicii din Cehoslovacia au găsit de bine să vină, în frunte cu arhieriei, la această manifestație a lumii catolice, să vorbească acolo și să țină o ședință proprie la Redută, sub presidiul Cardinalului Kaspar, la care au luat cuvânt reprezentanții celor 4 națiuni, ministrul țării la B-pesta fostul primministru maghiar Huszar, abatele Zavoral și alții, trimițând la urmă câte o telegramă d-lor Beneș și Hodza. — Altfel, din Cehoslovacia au mers 14 trenuri la Congres, pe când din România 6.

Noi Românii încă am dat dovadă de soli-

daritatea noastră. Dl. Ministru Raul Bossy a avut amabilitatea să ne adune la un ceai, la care am petrecut câteva clipe plăcute, cu Românii de frunte din B-pesta. Sunt acolo și azi vre-o 200 Români, cari umblă la Biserica românească. Protopopul Ungurean, cu care ne-am văzut și în alte locuri, acuză va scăpa de grija „Fundatiunei Gojdu“. Ea va fi adusă în România, iar pentru Românii din Ungaria — conform convenției — se va face o altă fundație, a cărei misiune nu a fost stabilită, ci a rămas la aprecierea celor de aici.

Sunt un număr frumos de parohii ortodoxe române în Ungaria, toate cu preoți de acolo, dar — se spune — fără salariu dela stat. — În țara B-pesta, la fiecare pas dai de oameni cari știu românește. Indată după sosire ni-se prezintă un tinăr vorbind românește. Povestește, cum s'a refugiat din România din cauza unui proces la Consiliul de război. Trecut în Ungaria, a suferit mult, a stat sub observație, a flămânzit, până a ajuns la ceva serviciu. Dar e nefericit, se dorește mereu acasă, în *Secuime*. Dar l-au speriat că se expune unor grave sancțiuni. — E nenorocit pe toată viața!

La alt loc, un preot tiner ne spune că și el știe românește, a luat bacalaureatul la Arad, azi e novice la iezuiți în B-pesta. — Dar elegantul „restaurant *Negresco*“ de pe cheiul Dunării ce e? E al domnului, care la Nisa are restaurant sub acelaș nume, în loc de a se numi Schwarz, cum se cheamă strămoșii lui la București!

III.

Ședințe și discursuri. Liturghii orientale Seminarul Central.

Trebuie să o recunoaștem: nimic nu a lipsit ca fastul extern să fie la înălțime. Numărul mare de cardinali (15), de arhiepiscopi și episcopi (peste 200), de preoți (2000) și delegați ai diferitelor națiuni (31), a fost ceva demn de universalitatea catolică. Și demne am fost eforturile depuse pentru pregătire: s'a ținut în toată țara an euharistic, s'a editat o specială carte de cântări, profesori au umblat din oraș în oraș de au învățat cum să se cânte, copiii au adunat boabă de boabă

sat atâta sânge de-a sfinților și martirilor Domnului, ca acum, sub „firma roșie“. Omul, oricât de rău ar fi fost, n'ar fi putut concepe fără inspirațiile satanei, acele perversități diabolice, ce s'au desfășurat sub ochii noștri, în nefericita Spanie. Insuși Nero a fost biruit în setea lui de sânge, de către roșii zilelor noastre. Dacă aici morții n'au scăpat neprofanăți; și dacă înuciderea preoților și persoanelor sacre, s'au inventat acele omoruri rafinate de răutate și perversitate, trebuie să afirmăm: degetul lui Lucifer este aci. — Nu ne putem închipui ceva mai rău, mai pervers și mai satanic.

Iată satana v'a crut ca să vă cearnă pe voi (*Luc. 22, 31*).

Deci priveghiați și Vă rugați, ca să nu cădeți în ispită (*Mat. 14, 38*).

Și acum, după ce am urmat pe Mântuitorul în acțiunea lui de eliberare în cele de jos, să continuăm mai departe, pe firul viziunii Ecaterinei.

Am văzut apoi cete nenumărate de suflete eliberate din purgator și limb, însoțind pretutindeni pe Mântuitorul. L-am văzut apoi, curcubăind toate părțile pământului, până și adâncurile mărilor, eliberând și sfințind întreaga creațiune. L-am văzut apoi la mormintele pro-părinților noștri, sub muntele Golgota: sufletele lor au venit și ele, și'n acest loc, lângă Mântuitorul. Cu toții împreună, au mai vizitat mormintele profeților, a căror suflete sosiră și se bucurară lângă osemintele lor.

Pretutindeni duhurile rele, se refugiau dinaintea lor — coborându-se cu mare șgomot la iad. Împreună cu David și profeții — cu cetele tuturor dreptilor eliberați — l-am văzut vizitând locurile unde a făcut în viață diferite minuni, și locurile de suferință prin cari a trecut, explicându-le pretutindeni împlinirea profețiilor asupra sa, și aplicându-le tuturor meritele răscumpărării.

Am fost atât de mișcată văzând sufletul Mântuitorului inundat în lumină suprafirească și însoțit de cetele tuturor dreptilor, străbătând pământul, munții, aerul și apele.

Iată ce pot povesti despre viziunea avută asupra coborârii la iad și a eliberării sufletelor celor drepti. Însă în afară de această viziune, în care am văzut, cum în acel timp au fost eliberate atâtea suflete, am mai văzut încă o icoană a bunătății dumnezeiești ce se revarsă în toate timpurile peste toate sufletele. În fiecare an când sf. biserică prăznuiește acest eveniment, privirile bunătății dumnezeiești se revarsă din belșug, peste flăcările purgatorului. Chiar acum, când am avut aceste vizuni am văzut eliberându-se din purgator, câteva suflete cari l-au vătămat pe vremea răstignirii sale: am văzut unele care-mi sunt cunoscute: nu vi-le pot însă aminti cu numele.

Coborârea Mântuitorului la iad, însemnează împlinirea mai multor profeții a vechiului testament, la fel apoi simbolul răscumpărării celor aleși.

Mai simbolizează încă, sădirea pomului vieții, merit ca prin harurile lui, să ușureze su-

ferințele celor din purgator; roadele minunate a acestui pom sunt sufletele răscumpărate, cari împodobesc grădina harică a bisericii.

Biserica luptătoare trebuie să cultive și îngrijească mereu de acest pom prețios, și prin harurile sale să ușureze suferințele bisericii suferitoare, care prin ea însăși nu mai poate contrbui cu nimic la scutirea și încetarea suferințelor fiilor ei.

La fel stă lucrul cu toate vrednicile Mântuitorului; trebuie să conlucrăm cu ele spre a-ne bucura de roadele lor. Întru sudoarea feții, trebuie să ne câștigăm și pâinea vieții veșnice.

Tot ceea ce a lucrat și suferit Mântuitorul pentru noi, în vremea vieții sale pământești, rodește pentru viața veșnică; pentru a ne bucura și împărtăși și noi de roadele vieții veșnice, trebuie să ne silim a le câștiga în timpul vieții pământești prin viață neprihănită. Biserica este ca o mamă bună și bogată, care are de toate pentru trebuințele fiilor ei; grădina ei este atât de bogată în haruri, încât toți fiii ei pot culege din belșug roadele neprețuite ale vieții cerești.

Nefericiți vor fi grădinarii leneși și necredincioși cari lasă să se piardă comorile de haruri, de nestimate cerești, prin cari se pot vindeca atâția bolnavi, întări atâția neputincioși, hrăni și adăpa atâția flămânzi.

Vor da seamă, înaintea părintelui ceresc, și de un firicel de iarbă pierdut în zadar.

Așa sfârșește Fericita Ecaterina, viziunea sa referitoare la iad cu avertismentul adresat nouă grădinarilor bisericii; vom da seama și de

grăul din care s'au făcut oștile pentru cumin-care, iar nobila națiune spaniolă a trimis vinul pentru toate liturgiile. S'au stabilit înainte, în programul tipărit în broșură, toate amănuntele. Insaș chestia localurilor și a terenurilor a fost foarte bine rezolvită: piața Eroilor amenajată în mod special, halele industriale la fel, Dunărea cu feericul aspect de noapte (numai podul „pe lanț“ e prevăzut cu 40 mii becuri pentru a fi iluminat) — Basilica artistică, strada Andrassy, reduta și alte localuri pentru ședințe în secții.

La toate acestea să adăogăm psihoza specială a asistenței, și ne putem închipui însulețirea ce se manifestă în fața fiecărui orator, fie fost acela un chiriarh sau ministru maghiar, fie vreun orator străin, care din amabilitate, elogia la sfârșit, poporul maghiar, ba mai spunea și câte un cuvânt în ungurește! A fost cazul când pronunțarea ungurească a ieșit rău de tot, dar cine observa așa ceva?

Dintre toate salutarile câte s'au rostit, cel mai la înă țime a fost (o spun cu deosebită satisfacție) acela al Exceleuței Sale Cisar. Poetic ca formă, sublim ca fond, rostit în românește, el a avut darul de a fi înțeles de multă lume, fiindcă aproape fiecare propoziție se reproducea în forma unui citat în latinește; iar la urmă I. P. S. Sa Cisar a terminat invocând binecuvântarea Domnului asupra României și asupra poporului nostru! A și fost mereu aplaudat, de toată lumea, dar mai cu deosebire de grupul românesc, în care doamnele dela București erau în mândrul costum național! Așa s'au prezintat și la secția orientală, unde încă a fost o comunicare în românește.

Era poate locul să se țină și o *liturghie* românească solemnă, dar la asta trebuia cor. În schimb, a ținut liturghie solemnă în Basilică Msgr. Calavassy dela Atena și una ruteană Msgr. Stoica dela Muncacevo. La prima au asistat mai mulți cardinali, în frunte cu Em. Sa Pacelli care a citit Credeul în grecește. În schimb, arhieroul pontificant, când a ajuns să zică a doua oră, cu fața spre Cardinalul — Legat, „Doamne Doamne, caută din cor...“, aceste cuvinte le-a zis în latinește.

un firicel de iarbă, din comorile de grații cari le pierdem înzadar.

De aceea zilele cari urmează sărbătorilor Învierii, în cari vestim mereu credincioșilor noștri vestea coborârii Mântuitoriu'ui la iad, ar fi bine să fie pentru toți momente de reculege și intrare în noi înșine.

Căci, de multeori tocmai noi, misionarii și vestitorii a'tei vieți, ne legăm de viața aceasta și de umbrele ei, ca și aceia pentru cari — dupăcum înșiși mărturisesc — nu mai există altă nădejde și viață, îngropându-se totul cu ceasul morții. Ori, chiar dacă nu ne-am pierdut cu totul credința și reacționăm, însă așa de slab, la lupta pe care dușmaul mântuirii o desfășoară zilnic în ogorul sufletesc al parohiilor noastre. De multeori suntem într'adevăr, ca niște năimiți: vine lupul și ne răpește oile. (Ioan 10, 12).

Sigur, ni-se pare că n'am pierdut nimic, deoarece acele oi pierdute, rămân și pe mai departe înscrise în registrele parohiale.

Da, vor fi! Sunt șterse însă din cartea vieții Domnului — Și din vina cui?

Mulți nu ne mișcăm decât pentru plată și pentru câștig. Interesele bisericii și ale lui Hristos rămân la o parte: căutând mereu interesele noastre proprii. Și astfel nu s'reori ne este dat, ca lângă case bine îngrijite și luxos mobilate, să găsim biserici ruinate, alteori prăfuite, ornate rupte și chivoturi părăsitate!

Ceeace să nu mai fie. Căci altfel guri de iad ne așteaptă.

Pr. Vasile Lupu

Am constatat și de data aceasta, mieile deosebiri ce sunt între ritul nostru și cel grecesc de o parte, și între cel rutean de altă parte. As-menea deosebiri sunt d. ex. între noi și ortodocșii români, ca și între ortodocșii dela noi și cei din vechiul regat.

Puteam oare să nu vizitez *Seminarul Central*, acel loc unde am petrecut atâtea clipe frumoase: anii de formare preotească și de oțelire românească, colo în sala discretă a orelor de liturgică și sub castanul din mijlocul grădinii, locul numit „București“? — Intru și caut pe păr. rector Toth Tihamer, cunoscut orator și scriitor bisericesc pe care-l găsește în grădină.

Aici puțină schimbare, doar o popicărie ce nu era aci, ci în grădina din oraș care a fost parcelată încă înainte de războiu. Dar edificiul în intern s'a schimbat mult. S'au făcut 70 camere individuale, așa că muzee și dormitoare comune nu mai sunt decât pentru cursurile I—II, s'a redas, în proporție, și numărul ducerilor, iar de „pateri“ și „patrie“ nici pomana! S'au mutat și locuințele superiorilor; rectorul și-a făcut un apartament spre grădină, unde are soare, infirmeria e unde era rectorul. Capela a primit o intrare din partea opusă, frumos amenajată, luminoasă; iar tablourile ce s'au pictat în ferestrele capelei, sunt o vie carte de meditații pentru clerici, dela cel dintâi imbold al vocațiunii până la înecunare prin Hristos!

IV.

Revizionismul maghiar și nostalgia celor duși dela noi.

Pe lângă toate asigurările date, nu se poate spune că Maghiarii nu ar fi dorit să fructifice și în sens revizionist, marea adunare dela ei. Cel puțin în mod indirect. Că în ce măsură au reușit, îi privește. Dacă au recurs la gesturi neinteligente, cu atât mai rău pentru ei. Una am constatat: că de unde acum 3—4 ani cineva îmi trimitea vorbă să fim siguri că tot tărăboiul revizionist la ei nu servește decât a distrage atențiunea celor de acasă dela stările lor interne, — azi, din cauza frământărilor în jurul Cehoslovaciei, Maghiarii par a-și face iluzii serioase. O să vadă cât au fost de întemeiate! Deocamdată constatăm, că pe tramvae și în localuri publice tot se mai găsește „Crezul maghiar“; acest crez l am găsit, în halul institutului pentru orbi, pe 2 plăci de bronz: una cu litere latine, alta cu puncte, cum se scrie pentru orbi, ca și când aceștia ar vedea, numai să se urce pe perete să citească pe placă — cu degetele!

Afize mari anunțau pe zidurile capitalei o adunare a luptătorilor pe front, ținută nu demult. Acești luptători, în baza dreptului de sabie și de sânge pretind: un steag, un scop: Marea Ungarie creștină. un conducător, etc. Un alt afiz reproduce, cu hartă, preținse declarații ale lui Scotus Viator despre Cehoslovacia. Călăuzele societății de turism, cari conduc pe vizitatori în oraș, nu uită să-le atragă atențiunea asupra statuelor iredentiste din Piața libertății asigurându-i că vizul lor trebuie să se împlinească.

Dar acestea sunt visuri. În realitate, pe mulți dintre ei, cari dela noi s'au mutat în ungaria îi mistue dorul de casă. Mai demult se adunau câte odată la lună, cei din acelaș județ. Se spune că la o asemenea întâlnire a celor din fostul județ Caraș Severin, deodată s'au trezit că vorbesc între ei românește! Iar cineva, care a mers de aici și a stat de vorbă cu un fost prim-pretor din jud. Severin, îi aude vorbind românește și văzând cum se căznuște îi spune: dar bine, d-le eu știu ungurește; să vorbim în această limbă! — Nu, zice, lasă-mă ca barem în acest chip să-mi stămpăr dorul...

Sunt momente, care dacă s'ar cunoaște, și s'ar aprecia real, multe lucruri s'ar prezinta altfel. Dacă nu ar fi, de ex. acel nenorocit „Nu, nu nici odată“. — Dar asta îi privește.

N. B.

Minimul neimpozabil. Cu scrisoarea No. 19165/1938 din 5 I. c., Ministerul Cultelor, și Artelor a trimis vlădiciilor adresa Ministerului Finanțelor No. 29207—1938 Aprilie 16 asupra fixării minimului neimpozabil la salariile până la 3000 lei ale muncitorilor manuali. O publicăm și noi spre orientarea celor pe cari îi privește:

„In aplicarea dispozițiilor art. 44 L. C. D. așa cum a fost modificat prin legea din 1 Aprilie 1938, publicată în Monitorul Oficial No. 76—1938, prin Deciziunea Ministerială cu No. 28.830 din 16 Aprilie 1938, s'a dispus ca venitul net până la 3000 lei lunar, pentru salariații muncitori manuali, să fie diminuat cu lei 1000 drept cheltueli efectuate în exercitarea meseriei.

Veniturile dela 3001 lei în sus, nu beneficiază de această reducere și se impun integral. Veniturile sub 1000 lei lunar sunt exonerate de impozitul pe salarii, iar beneficiarii lor urmează a suporta impozitul minimal în condițiile art. 54 L. C. D.

Scăzământul acesta neimpozabil, fizat pentru fetar le 1000 lei lunar, pentru veniturile până la 3000 ale muncitorilor manuali, în cazul când nu are lucrate efectiv patru săptămâni, se socotește pe oră lei 5.20, pe zi lei 41.66, iar pe săptămână lei 250.

Pentru toți salariații din această categorie la întreprinderile care fac plăți săptămânale întrucât prin ordinul circular No. 503.200—938 s'a dat instrucțiuni că dacă plata se face cu ora sau ziua, pentru raportarea la calcularea supracotei, se socotește ziua de 8 ore și 4 săptămâni o lună. Din 3 în 3 luni este de vărsat impozitul la o săptămână în plus. Cu acest calcul se completează cele 52 săptămâni ale anului.

Indicațiunea de 48 ore săptămânal este modalitate de calcul minimal, în orice caz, dacă muncitorul plătit cu ora lucrează peste 1920 ore lunar, impozitul de plată se socotește asupra întregului venit realizat în luna respectivă“.

Preoții din cura animarum e bine să fie informați și să informeze în cauză pe cei cari rora le este îndreptată această adresă ministerială.

Paștile și S. Cuminecătura

Notița mea despre molitva din ziua Învierii Domnului s'a bucurat de atențiunea deosebită a fraților Olea și Rusu. Îmi pare bine când se discută în mod civilizată. Și bucură această o am acuma.

Amândoi frații constată, că în multe locuri poporul nostru nu știe să facă deosebire între Paști și s. Cuminecătura. Va fi și lipsa unor instrucții religioase temeinice. „Cum vor vorbi fără propovăduitor? (Rom. 10. 14). Dar alții din nou, că e și din vina molitvei amintite și de înțeles. Se cetește, ca să-i învednicească Hristos a se apropia de precurat Trupul preascump Sângele Său și apoi li-se dau paștele.

Am spus odinioară în „Păstorul sufletesc“ al păr. prepoz t Brinzeu, cum chieam la bolnav greu, am băgat de vină matusii bundului, pentru ce nu m'a chieam mai curând. Matusa — femele bătrână și evlavioasă — mi-a spus, că pentru orice eventualitate l-a învățat ea. Am întrebat mirat, cum l-a putut învăța? Mi-a spus, că ea totdeauna uscă paștele ca să le aibă la îndemână în caz de lipsă. Spunându-i că greșește amar, mi-a răspuns că doar așa cetește părintele la Paști, că paștele sunt Trupul și Sângele Domnului. — Iată, căci făcut molitva aceea cu un suflet evlavios!

Sunt de părerea păr. Olea, că acolo

se cuminecă credincioșii în ziua Invierii, să se cetească acele cuvinte. Dar în majoritatea cazurilor nu se mai cuminecă în ziua de Paști. Nu sunt de părerea păr. Olea, când spune, că să fie făcuți atenți credincioșii, că dacă nu se spovedesc și cuminecă, nu vor căpăta nici paști. Asta duce la menținerea greșelii.

În ce privește textul molitvei, să nu se uite, că hagiograful l-a scris, când credincioșii se cuminecau în ziua de Paști. Azi nu se mai potrivește. Poate fi pus în paranteză, ca să se cetească, unde e cazul. Unde nu se cuminecă credincioșii în ziua de Paști, să nu se cetească, pentru că duce la — erezie. Avem în Euhologiu caz de paranteză în a patra rugăciune dela molitva de patruzeci de zile. Putem avea și la ss. Paști. Textele în unele cazuri sunt posibile de modificări și de reduceri. Nu voiu binecuvânta cașul și ouăle, unde sunt numai ouă. Nu voiu zice la cununie „dă fecioarei acesteia“, când e vorba de o concubină. Aceasta însă nu înseamnă nici mutilare, nici sacrificare de texte. Frește, nu-i permis să se schimbe și să se reducă în mod arbitrar și fără rațune. Și de bună seamă frații Olea și Rusu la acestea s'au gândit.

Octavian Popa

„Cununa anului“. În unele părți ale Provinciei noastre mitropolitane există bunul obicei al credincioșilor de a da pentru anul întreg pâine și vin dintr'al lor ca să se slujască sf. liturghie. Acest foarte creștinesc obicei vrea să l introducă ordinariatul lugojan și în eparhia bănățeană. Spre acest scop s'au dat în ultimul număr al foaiei oficioase „*Sionul Românesc*“ și îndrumări foarte precise pe seama preoțimei, care-i îndemnată să activeze în acest senz. Reținem rândurile limpezi de practică imediată:

„Acest obicei dorim să se introducă și în parohiile, unde până acum nu a fost. În consecință dispunem, ca toți purtătorii oficiilor parohiale să aducă la cunoștința poporului credincios în ședințele comitetelor, în adunările parohiale, ale Agrului și ale reuniunilor, în predici și în catecheze că în cinstea Sfintei Cuminecături se introduce în toate parohiile *Cununa anului* ca cel mai bun obicei pentru pregătirea pâinii și a vinului, din cari se face această Preasfântă Taină.

După instruirea temeinică și după pregătirea sufletească a poporului, se va proceda la realizarea acestui plan deschizându-se listă de subscripție și indicând fiecare cât grâu sau ce cantitate de struguri va aduce pe un an.

Ceice n'au grâu și struguri din producție proprie, pot să cumpere dela producători, dar făină și vin din comerț nu se mai primesc pentru pregătirea Tainei euharistice.

De măcinarea grâului și de storcerea strugurilor se îngrijește preotul prin persoane de încredere.

Unde nu sunt plantații de vie, preotul va procura vinul din altă localitate, dar totdeauna dela producători vrednici de încredere, cu preferință dela preoți de ai noștri.

Grâul și vinul destinat pentru Preasfânta Taină nu se pot folosi niciodată pentru alte scopuri.

Prescurările să fie instruite, cum se pregătesc prescurile, adica fără nici un amestec sau ingrediente străine.

La pregătirea sfintei Liturghii, preotul scoate din fiecare prescură câte o părticică, rugându-se: Pomeneste, Doamne, pe ceice au adus și pe cei pentru cari au adus aceasta sfântă jertfă!

Cununa anului se poate începe și sfârși cu parastase pentru sufletele răposaiților, dar nicidecum cu abuzuri de petreceri.

Iar celor ce voesc să strice acest trumos obicei creștinesc pe motiv că prescurile slujite se împart pe urmă preotului și personalului din serviciul bisericii, le veți răspunde cu cuvintele Scripturii: „Au nu știți că ceice lucrează cele sfinte, din biserică mănâncă; și cari slujesc altarului, cu altarul se împărțesc? Așa a rânduit și Domnul, ca aceia ce propovăduesc Evanghelia, din Evanghelie să se hrănească“ (I Cor. 9, 13, 14).

Știri mărunte

Conferință episcopescă. *Alaltăieri* Fot, s'au întrunit la Blaj toți ierarhii noștri în conferință episcopescă. S'au desbătut cu acest prilej diferite probleme bisericesti la ordinea zilei. Cu ziua de ieri s'au reîntors toți la reședințele lor.

Oaspeți înalți. Săptămâna aceasta au vizitat Blajul Msgr. *Giovanni Rosso*, substituit la Congregația Orientală; Msgr. *Giuseppe Mojoli*, minutant la Congregația Orientală, și Preacuv. Sa *Dr. B. Hess*, generalul din Roma al franciscanilor conventuali cu Păr. *Iosif Pal*, provincialul franciscanilor conventuali români din România, și cu P. D. *Dominic Neculăeș*, franciscan român unit, paroh în București.

Personale. Preaveneratul Ordinariat arhiepiscopesc a distins cu titlul de protopop militar pe păr. *Gavril Filimon* din Cluj. — Același a numit paroh-protopop la Blaj pe păr. *Iuliu Busoiu* din Obreja, iar pe păr. *Ioan Gligor* din Alecuș la Cumberud.

— Ven. Ordinariat al Maramureșului a făcut și el mai nou următoarele schimbări în sânul clerului eparhial: *Iosif Pallay* din Poienile de sub Munte a fost trecut la Crăciunești la Tisa; *Vasile Boico* a fost numit admin. parohial la Poienile de sub Munte, iar *Alexandru Benea* din Curtuișul Mare a fost numit la Turț.

Hirotoniri de preoți. Înalt P. S. Mitropolit *Alexandru* a hirotonit de preoți clericii: *George Velicu*, profesor la liceul de băieți (celibe); *Augustin Hulea*, pedagog la Internatul Vancean; *Gheorghe Stănea* numit admin. parohial la Tulgheș și *Ioan Mișcoiu* la Lăzărești.

Binecuvântarea bisericuței din Cărbunari. După cum am anunțat într'un număr anterior, binecuvântarea bisericești ridicată de PP. Asumptioniști din Blaj în *Cărbunari* s'a făcut Dumineca trecută de I. P. S. păr. *Mitropolit Alexandru* în cadre sărbătorești. La acest act solemn a luat parte lumea școalelor din Blaj mulțime de popor din împrejurimi și oaspeți din depărtare ca d. *Iosif Frolo* și o seamă de domni și doamne din elita belgiană bucureșteană, cu P. Aug. *Treamer A. A.*, tot din Capitală, și cu păr. *I. Georgescu* și păr. *Cor. Tămăian* din Oradea, ș. a. S'a mărturisit și cuminecet multă lume. Cu acest prilej au fost hirotoniți întru subdiaconi și diaconi clericii: prof. *Gh. Velicu* și încă trei: *Aug. Hulea*, *Gh. Stănea* și *N. Mișcoiu*. — Inceputul de închinare la un loc consacrat Preacuratei odată făcut, celelalte vor urma de sine, ad majorem Dei et Beatissimae Virginis gloriam.

Locale. Dumineca viitoare, a Tuturor Sfinților, va predica în catedrală păr. *Ștefan Ciușudeanu* dela Admin. Centrală Capitulară, iar Vinerea ce-i urmează, de Nașterea Sf. Ioan Botezătorul, va predica păr. *Dumitru Neda*, prof. la Academia Teologică.

— *Serbarea Restaurației* s'a săvârșit cu un fast deosebit. Inceputul s'a făcut cu Tedeumul dela catedrală slujit de I. P. S. păr. *Mitropolit Alexandru*, în sobor de preoți. S'a continuat apoi cu festivitățile străjerești pe Câmpia Libertății.

Ecatombe de bisericani. După o recentă statistică bisericască în Spania bolșevică până acum au fost asasinați 1379 preoți membri aparținători diferitelor ordine călugărești. Specificând, au fost uciși de cărmuirea bolșevică: 237 preoți din Congregația »Sf. Inimă a Preacuratei«; 143 dintre »Frații Creștini«; 109 Mariști; 104 Franciscani; 100 Jezuiți; 93 Augustinieni; 89 Capucini; 67 Salesiani; 58 Beneditini; 56 Vincentini; 42 din asociația »Sf. Ioan omul lui Dumnezeu«; 78 Carmelitani; 33 Dominicani (din Madrid); și alții aparținând altor formații călugărești. Asta înafară de preoții de mir și de călugărițele asasinate, cari dau cel puțin 8000 (opt mii) de jertle.

Conferințe religioase. Anul acesta *Astru* (Asociația Studenților Români Uniți) din Timișoara n'a putut activa în cadre proprii din cauza interzicerii asociațiilor studențești. A lucrat însă mână în mână cu *Agru* din Timișoara, unde s'au ținut mai multe conferințe tratând probleme din lumea preocupărilor astrite-agriste. Așa au conferențiat (în paranteză tema conferinței) păr. *Dr. Avram Cosma* (Rolul mișcării în activitatea socială); *Dr. Ioan Fodor* (Episcopul Inocențiu Micu-Klein); *Dr. Ioan Tenchea* (Situația juridică a Bisericii Române Unite în noua constituție), și păr. *Dr. Ioan Marianescu* (Existența lui Dumnezeu).

Licența în teologie. Luna aceasta, Iunie, în 15, se încep examenele de licență în teologie la Academia Teologică din Blaj. Pentru lucrările în scris candidații se vor prezenta prin urmare Miercuria viitoare, la ora 8 dimineața unde se cuvine. — *Rectoratul*.

Intrunire colegială. Promoția jubilară 1928 dela liceul »S. Vulcan« din *Beluș* și-a serbat, în 31 Mai c., împlinirea alor zece ani încheiați dela terminarea studiilor liceale. Au participat la această comemorare 21 de foști tovarăși de clasă, cu d. *V. Popoviciu*, fost diriginte, în frunte. După omagiile prezentate Preasf. *Valeriu Frențiu* care se afla în localitate și părintelui *Dr. N. Flueraș*, dir. lic., a urmat un banchet, la care s'au rostit o seamă de simțite toasturi.

† **Ioan Mureșan**, prof. la liceul »Regele Ferdinand« din Turda, președinte al »Agru«-lui din Turda, a trecut la cele veșnice în Sanatorul »Parc« din Cluj la 4 Iunie c., în vârstă de 55 de ani. — Facă-i Domnul parte cu cei aleși ai săi!

Aviz. »In așezământul de ocrotire pentru surdo-muți al Statului din Cluj, se primesc fetițe surdo-mute între 8-11 ani, educabile și coresponzătoare ca fizic și intelect pentru învățământ. Cererile timbrate însoțite de actul de naștere și certificatul medical se vor înainta Direcțiunii Așezământului până la 1 Iulie c.«

Aviz

Comandați orice obiecte bisericesti dela cel mai vestit **Magazin** de odoare bisericesti: Clopote de orice mărime, din cel mai bun material, cu garanție pe mai mulți ani; Candelabre de bronz; Cruci argintate, toate fabricație proprie. Odăjdii sfinte, cu prețurile celea mai solide, dela 3200-4000-4500-5000 Lei, un rând complet; Potire; Cădelnițe; Prapori din postav și mătasă, dela 1200 Lei în sus.

Vasile Hoza

7-? Sibiu, Piața Principele Carol Nr. 6

Citiți și răspândiți

„UNIREA“

MITROPOLIA ROMANA UNITA — BLAJ

Nr. 4008-1938.

TABLOUL

catedrelor vacante dela școalele secundare române unite din BLAJ

Tipul școlii	Școala	Nrul de ordine al catedrei	Catedra	Observări
E.	Liceul român unit de băieți »St. Vasile Cel Mare«	2 6 7 9 10 12 17 21 22	Religia unită L. Română L. Latină L. Franceză L. Franceză L. Germană Filosofie-Drept Fizico-chimice Fizico-chimice	
C.	Liceul de fete român unit	2 3 4 5 6 10 12 14 17 18	L. Română L. Română L. Latină L. Latină-Elină L. Franceză Filosofie-Drept Fizico-chimice Caligrafie-Desen Lucru de mână Gospodărie	
C.	Școala Normală română unită de învățători	3 4 6 7 9 11	L. Română-Latină L. Franceză Istorie Geografie Fizico-chimice Științele agricole	
C.	Școala Normală română unită de învățătoare	1 7 8 13 14	Religia unită Geografie Matematici Țesut Gospodărie	
D.	Liceul Comercial român unit de băieți	1 2 3 4 5 6 8 9 10 11 12 13 14	L. Română L. Franceză-Română L. Germană Limba Italiană Geografie Istorie Științele comerciale Științele comerciale Șt. naturale-fizico-chimice Șt. naturale-fizico-chimice Științele juridico-economice Matematici Muzică-Caligrafie și Desen	
D.	Liceul comercial român unit de fete	1 2 3 4 5 7 8 9 10 12 13 14	L. Română L. Franceză-Română L. Germană L. Italiană Geografie Șt. comerciale Șt. comerciale Șt. comerciale Științele naturale-fizico-chimice Științele juridico-economice Matematici Gospodărie-Lucru	
	Gimnaziul industrial român unit »St. Iosif«		Trei catedre de profesori (partea științifică-lit.) Un post de măestru suplinitor (lăcătușerie) Un post de măestru suplinitor (măestru la mașini și tâmplărie)	Salar de bază 1280 Lei Salar brut 4350 Lei Salar de bază 1000 Lei
	Școala urbană de gospodărie gr. I.		L. Română-Franceză Aritmetică-Șt. naturarale-Fizico-chimice Științele menajului Țesut și ornamentație Spălat-căcat Bucătărie Menaj	Post de ajut. de măestră. Post de ajut. de măestră.

În conformitate cu dispozițiunile Art. 12 din Legea specială decretată cu Nr. 2799 din August 1929, asupra raporturilor dintre școalele secundare confesionale române din Brașov, Blaj, Beiuș, Brad și Ministerul Educațiunii Naționale, se publică catedrele vacante din învățământul secundar de orice categorie, atât al băieților cât și al fetelor dela școalele secundare române unite din Blaj.

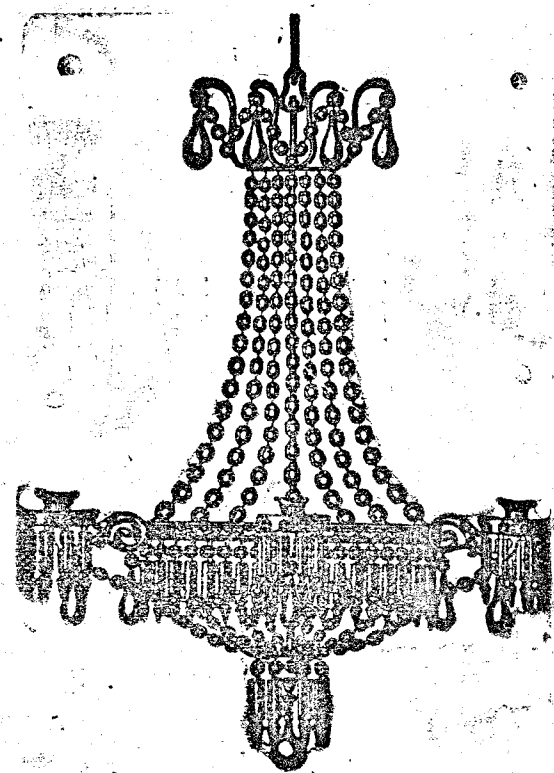
Cei care doresc să fie numiți profesori sau măestri cu titlu provizoriu sau să fie transferați la vreuna din catedrele vacante dela aceste școli, sunt înștiințați, că pe lângă condițiunile prevăzute de Art. 36 din Legea învățământului secundar trebuie să îndeplinească și următoarele condițiuni prevăzute de Art. 10 din menționată lege specială: La Blaj să fie de religie unită. Profesorii bărbați, cu excepția măestrilor, trebuie să fie absolvenți ai unei școli superioare de teologie sau cel puțin studenți în teologie. Profesorul bărbat care cere definitivarea va trebui să fie și preot hirotonit.

Cererile însoțite de acte doveditoare a îndeplinirii condițiunilor de numire în învățământul secundar, se vor înainta până în 15 Iulie a. c. cel mai târziu, Consistoriului Arhiepiscopesc român unit din Blaj, care va face numirea pe ziua de 1 Septembrie 1938, potrivit dispozițiunilor prevăzute de Art. 12 din legea specială.

BLAJ, din ședința consistorială ținută în 7 Iunie 1938.

Dr. ALEXANDRU NICOLESCU

Arhiepiscop și Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș
Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Comandați Policandre

la

LIBRARIA ANCA — CLUJ

din sticlă-cristal, în diferite forme pentru bisericile noastre dela sate.

Tot aici găsiți **Sfeșnice** pentru altar, toate mărimile cu 1—3 brațe, **cruci** de perete și cu talpă din lemn, metal, nichel și argintate orice mărimile; **Berete** din Klott pt. preoți **Brăe**, (cingulum) pt. teologi, preoți și proto-popi, în diferite lățimi și culori, din mătase sau lână. Se mai află: **Potire**, **Ciborium**, **Cădelnițe**, **Chivot**, aurite și argintate. **Clopoșele** pentru altar cu 1—4 clopoșele. „**Drumul Crucii**“ (Calvaria) 14 buc. Icoane de hârtie fine colorate în diferite mărimi.

Mare depozit de **Ornate și prapori** gata, în diferite culori, cu prețuri reduse **Icoane** de hârtie și pictari. Tot soiul de rechizite, imprimare, Cărți de rugăciuni și blănericești, medalioane, rozare și steaguri pentru Reuniunile Mariane. Teatre și Monoloage populare și școlare. „**Drumul Crucii**“ avem gata înramate în lemn de stejar cu cruce și inscripție de 120 X 75 cm. ramă, iar 75 X 54 cm. Icoanele pictate artistic în oleu. Lucrare artistică și toate cele 14 bucăți costă 35.000 Lei.

Cereți catalogul detaliat și ilustrat.

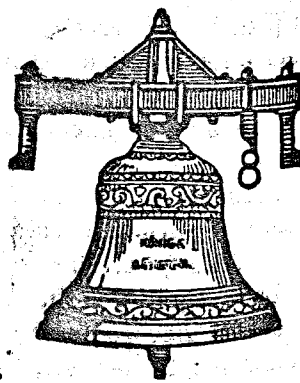
FRIDERIC HÖNIG

ARAD, STRADA BARIȚIU 10—21

Cea mai veche și mai mare turnătorie de clopote din România.

Fondată la anul 1840

La comandă fabrică clopote de orice mărimile, din cel mai curat bronz pentru clopote, pe lângă garanția mare și cu prefixarea precisă a tonurilor. Invenție proprie licențiată.

Rechizite și șeaune de fer pentru clopote. Motoare electrice pentru clopote. — Telefon 376